

ingenlunde ere Afvigelser fra denne Folkethingets Mening. — Med Hensyn til det Formelle er der nogle enkelte Punkter, som jeg ved anden Behandling vistnok vil komme til at berøre. Kun maa det være mig tilladt at sige en ganske kort Bemærkning om Titelen og den sidste Paragraph, fordi den berører en lille Uffik i Lovforslags Affattelse, som oftere er fremkommen. Den sidste Paragraph giver en Bestemmelse reent formelt, saaledes at man ved at læse den aldeles ikke seer, hvad dens virkelige Indhold er, men kun seer en Genvitsning til en tidligere Lovbestemmelse. Det er en tidsspildende Maade at affatte Love paa; man gjør det derved nødvendigt stadigt at have de ældre Love, som der er henvisst til, ved Haanden. Med Hensyn til Titelen har man her som oftere gjort sig skyldig i den Uffik, at man i Epidsen for Loven sætter en lang Titel, hvori der citeres tidligere Datoer af Love. Man vil maaskee sige, at det er rene Bagateller; men de Herrer ville see, hvor besværligt det er, naar man i en Lov citerer andre Love, og der derved kommer to, tre Datoer og Aarsstal efter hinanden; man behøver blot at oplæse Titelen paa denne Lov, forudsat at den kommer ud s. Ex. 1ste Mai 1870. Den vil da komme til at lyde saaledes: „Forslag til Lov, hvorved Retten til Bortforpagtning af Fæstegaarde efter Forordning 15de Juni 1792 § 11 nærmere bestemmes og bekræftes m. B. af 1ste Mai 1870.“ Det er en aldeles ubaanndteerlig Titel. Jeg vil derfor henstille til fremtidige Lovaffattere, saavel Regjeringen som Private, om de ikke ville have deres Opmærksomhed henvendt paa disse Smaaling, som kunne iagttages uden Uleilighed, og som kræves af Hensynet, ikke blot til det Smagfulde, men ogsaa til det Hensigtsmæssige.

**Winther:** Det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds (Holstein) var noget haard i sin Dom over den Behandling, nærværende Lovforslag er undergaaet i Landstinget, men navnlig haard imod Udvalget, hvis Arbejde han ikke engang vilde erkjende for at være et grundigt Arbejde. Naar man nu blot seer paa, hvilke lovlærde Folk der ere i

dette Udvalg, maa man strax have en vis Tvivl om, at det ærede Medlem kan have Ret heri. Jeg skal imidlertid ikke opholde mig længere derved; mig forekommer det, at dette Udvalg har sin Fortjeneste af Sagen. Jeg skal da for ikke at opholde det høie Thing i saa Henseende sige, at jeg ganske kan tiltræde, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe), som gjennemgik Lovens enkelte Bestemmelser, og som tillige gjorde opmærksom paa det Resultat, man i det Hele taget var kommen til, og hvorledes Folkethinget burde optage det. Ogsaa i Henseende til Hovedbetragtningen af dette Spørgsmaal er jeg enig med ham; det er min Mening, at det, der er vedtaget af Landstinget, er Forbedringer i Lovforslaget, saaledes som det var, da det kom herfra. Nu vil jeg meget gjerne indrømme, at den ærede Taler kan have Ret i, at der er forskellige Ufuldkommenheder, at der er Et og Andet, som det maaskee ikke havde været nødvendigt at sige til, og Et og Andet, som det kunde have været onskeligt at have faaet optaget i Lovforslaget; men man maa husse paa, hvor vanskeligt det Forhold er, som denne Sag omhandler. Naar man nu altsaa dog kan gjøre et Skridt fremad, saa forekommer det mig, at Folkethinget, som har gjort det første Skridt i Sagen, ikke skulde træde hindrende i veien, naar Landstinget har fulgt Folkethingets Fodspor og endogsaa søgt at tydeliggjøre de Formaal, man her havde stillet sig ved Loven. Blandt de Mangler, det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds fandt ved Loven, er der dog eet Punkt, som det ærede Medlem tager fejl i at ansee som manglende. Jeg betragter det som en Selvfølge, at der ikke behøver at staae nogen Bestemmelse om, at den ene Ægtefælle i levende Live kan overdrage Forpagtningen til den anden; thi saalænge de ere Ægtefæller og have fælles Bo, forekommer det mig, at deres Stilling ligeoverfor Godseteren er aldeles eensbetydende, hvad enten den ene eller den anden af dem træder op som Forpagter. Hvad dernæst angaaer Overtagelsen af Forpagtningen af den tilbageblivende af de to Ægtefæller, altsaa af den længstlevende, saa staaer der jo ganske ligefrem